

for kommuneskatter og sociale bidrag skal fastsættes således, at disse skatter og bidrag indbringer samme provenu som efter de gældende regler.

Det samlede beskatningsgrundlag ifølge lovforslagene kan rent skønsmæssigt anslås til lidt mere end 160 milliarder kr. Foreløbige beregninger tyder på, at statsindkomstskatten vil indbringe de forudsatte ca. 20.800 mill. kr., hvis udskrivningsprocenten fastsættes til ca. 90.

Det må endvidere antages, at de sociale bidrag og kommuneskatterne samt de kirkelige afgifter vil indbringe samme provenu som ved anvendelse af de gældende regler, hvis udskrivningsprocenterne bliver nogenlunde de samme som i 1974. Foreløbige beregninger tyder på, at de samlede udskrivningsprocenter for de sociale bidrag som hidtil bliver 4 for personer under 67 år og 2 for personer over 67 år, mens der er mulighed for en mindre nedsættelse af den gennemsnitlige kommunale udskrivningsprocent fra de nævnte 19,4 til 19,1.

Virkningerne af de omtalte beskatningsregler og skattesatser er i vedføjede tabel 1-4 belyst ved en række eksempler på, hvad den samlede indkomstskat for 1975 vil andrage, når skatterne beregnes dels efter de gældende regler med samme skattesatser som i 1974, dels efter lovforslagenes bestemmelser med de foran omtalte skattesatser. Det er i alle eksemplerne forudsat, at skatteyderne bor i en kommune, hvor de samlede udskrivningsprocenter for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter svarer til landsgennemsnittet. Eksemplerne omfatter forskellige grupper af skatteydere med indtægter af varierende størrelse.

Tabel 1 indeholder eksempler på beskatningen af lønmodtagere, der har ret til ét personfradrag, men ikke til noget hustrufradrag. Det drejer sig dels om enlige personer, dels om gifte mænd, hvis hustru har så stor en særskilt beskattet indkomst, at hun fuldt ud kan udnytte sine fradrag i skatten. I tabel 2 er vist eksempler på beskatningen af gifte lønmodtagere, der har ret til dobbelt personfradrag, fordi hustruen arbejder i hjemmet. Tabel 3 og 4 viser eksempler på beskatningen af folkepensionister, der i nogle tilfælde ikke har anden indkomst end folkepensionen, i andre tilfælde har både folkepension og lønindkomst. I tabel 3 er skatterne beregnet for ægtepar, hvor begge ægtefæller er pensionsberettigede. Eksemplerne i tabel 4 viser beskatningen af enlige folkepensionister.

I alle eksemplerne er der regnet med, at skatteydere med lønindtægt vil få lønmodtagerfradrag A, når deres skattepligtige indkomst opgøres efter de gældende regler, og at dette fradrag vil bortfalde, når deres skattepligtige indkomst opgøres efter de

foreslåede regler. Derfor er der i alle eksempler anført, hvad den skattepligtige indkomst andrager dels efter de gældende regler, dels efter de foreslåede regler, og forskellen mellem de to sæt skattepligtige indkomster, der på de fleste indkomstrin er 2.000 kr., svarer således til det faste lønmodtagerfradrag. Når pensionister på laveste indkomstrin har samme skattepligtige indkomst, hvad enten den opgøres efter de gældende eller de foreslåede regler, skyldes det, at hele indkomsten på disse indkomstrin består af folkepension.

I eksemplerne er der ikke taget hensyn til, at mange skatteydere efter lovforslagene vil få deres skattepligtige indkomster forøget yderligere, fordi deres fradrag for renteudgifter og for udgifter til syge- og ulykkesforsikring foreslås beskåret. De skatteydere, der omfattes af disse ændringer vil komme til at betale højere indkomstskat ifølge lovforslagene end anført i eksemplerne. Derimod vil deres skat ifølge de gældende regler ikke blive ændret. Forhøjelsen af skatten ifølge lovforslagene vil udgøre marginals-katten af det beløb, hvormed den enkelte skatteydere rentefradrag og fradrag for udgifter til syge- og ulykkesforsikring beskæres, og disse skatteforhøjelser vil reducere de skattnedsættelsesbeløb, der er anført i tabellerne.

Eksemplerne i tabel 1-4 viser, at lovforslagene under de omtalte forudsætninger medfører skattnedsættelser på alle indkomstrin. Det skyldes først og fremmest den forudsatte nedsættelse af den samlede skatteudskrivning med ca. 10 milliarder kr.

Skattnedsættelsernes fordeling på de forskellige indkomstrin er navnlig præget af to væsentlige ændringer i udskrivningsreglerne. Den ene er forhøjelsen af personfradraget og den dertil knyttede overgang fra fradrag i indkomsten til fradrag i skatten. Denne ændring bevirker, at skatteydere med lave indkomster vil få skattelettelse, der udgør en meget høj procentdel af den ret lave indkomstskat, de skal betale efter de gældende regler.

Den anden væsentlige ændring i udskrivningsreglerne er forhøjelsen af første trin i statskatteskalaen, det såkaldte proportional-skattetræk, til 80.000 kr.'s skattepligtig indkomst opgjort efter lovforslagets regler. Denne ændring bevirker, at skatteydere, hvis indkomster ligger omkring 80.000 kr., vil få deres samlede indkomstskat nedsat med indtil ca. 30 pct. Ved noget lavere skattepligtige indkomster på f. eks. omkring 50.000 kr. vil lovforslagene medføre skattnedsættelser på omkring 25 pct. For skatteydere, hvis indkomster ikke når op over den gældende proportional-skattegrænse, bliver de procentvise skattelettelse noget mindre, nemlig lidt over en halv snes procent.